

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia 10 czerwca 2024 r.

D E C Y Z J A
Prezesa
Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych
Nr BPI – 4/I/24
w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) – zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1650, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych – zwany dalej „Prezesem Agencji” stwierdza, że stanowisko **A.** sp. o. o. z siedzibą w miejscowości **B.** – zwanej dalej „Wnioskodawcą”, przedstawione we wniosku z dnia 06 maja 2024 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach w zakresie dotyczącym obowiązku uiszczania opłaty zapasowej, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 13 maja 2024 r., w związku z przedstawionym przez Wnioskodawcę stanem faktycznym – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

A. sp. o. o. z siedzibą w miejscowości **B.** reprezentowana przez **C.** - radcę prawnego, zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie uiszczania opłaty zapasowej.

W dniu 08 maja 2024 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Jak wskazuje Wnioskodawca, istotą i celem złożenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jest uzyskanie merytorycznego stanowiska Prezesa Agencji, iż Wnioskodawca będąc handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach, jest uprawniony do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji **D. (państwo)** za pośrednictwem **E.**

W opisie stanu faktycznego przedmiotowego wniosku, Wnioskodawca wskazuje, że w 2023 r. zawarł umowę, na podstawie której przekazał **E.** (w formie darowizny) określoną ilość paliw ciekłych z ich przeznaczeniem dla (...). Przeznaczenie zostało wskazane w umowie, a w ramach jej realizacji paliwo zostało przemieszczone (było przedmiotem eksportu) do **D.**

Wnioskodawca ponadto wskazuje, że zgodnie z ustaleniami z **E.**, co również potwierdzają dokumenty towarzyszące dostawie (w tym dokument IE-801 oraz IE-599), podmiotem zlecającym przemieszczenie paliw był Wnioskodawca (faktycznie przemieszczenie było przez usługowego przewoźnika z grupy kapitałowej Wnioskodawcy).

Do niniejszego wniosku, Wnioskodawca załączył dokumenty dotyczące omawianego wywozu paliw do **D.**

Poprzez złożenie niniejszego wniosku, Wnioskodawca dąży do potwierdzenia rozumienia przepisów ustawy o zapasach w przypadku, gdy Wnioskodawca będąc handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach, jest uprawniony do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji **D.** za pośrednictwem **E.**

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca konkretyzuje zagadnienie będące jego przedmiotem, poprzez postawienie następującego pytania:

„Czy w świetle:

- art. 5 ust. 6 pkt. 1, w związku z art. 5 ust. 1, a także w związku z:*
- art. 2 ust. 1 pkt 19,*
- art. 2 ust. 1 pkt 15,*
- art. 2 ust. 1 pkt 13,*

*Spółka będzie uprawniona do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliwa przekazanych administracji **D.** za pośrednictwem **E.?**”*

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca przedstawia następujące stanowisko w sprawie wraz z uzasadnieniem.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż będzie uprawniony do pomniejszenia podstawy do obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji **D.** za pośrednictwem **E.**.

Uzasadniając własne stanowisko w sprawie Wnioskodawca wskazuje, że ustawa o zapasach odsyła do ustawy o podatku akcyzowym na gruncie definicji z art. 2 ustawy o zapasach. Wnioskodawca, w tym miejscu odwołuje się do stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonego w wyroku z dnia 27 września 2019 r. o sygn. akt II GSK 1299/18:

„Treść ustawy o podatku akcyzowym musi jednak znaleźć zastosowanie w procesie stosowania ustawy o zapasach w takim zakresie, w jakim sama ustawa o zapasach do niej odsyła. Jak wynika z przytoczonych powyżej przepisów, ustawa o zapasach odsyła do rozumienia "przemieszczenia ropy naftowej" w przepisach o podatku akcyzowym, w kontekście ustalenia znaczenia pojęcia "dostawa wewnątrzspółnotowa". Podkreślenia wymaga, że w przepisach o podatku akcyzowym nie ma definicji legalnej samego "przemieszczenia ropy naftowej". Skoro ustawa o zapasach odsyła do "rozumienia w przepisach o podatku akcyzowym" "przemieszczenia ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej", to znaczy, że odsyła nie tyle do wąsko rozumianej definicji przemieszczenia (której zresztą w przepisach o podatku akcyzowym nie ma), lecz do

instytucji przemieszczenia w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej rozumianego tak, jak przyjmuje się to w przepisach o podatku akcyzowym. Odesłanie do przepisów o podatku akcyzowym nie jest w tym zakresie ograniczone, jak to sugeruje organ. To ograniczenie nie wynika w żadnym stopniu z ustawy o zapasach. Wprowadzone w ustawie o zapasach odesłanie należy zatem rozumieć w ten sposób, że podmiotem dokonującym "wywozu" w rozumieniu ustawy o zapasach (uprawnionym do pomniejszenia opłaty zapasowej) jest podmiot przemieszczający – w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej - w rozumieniu przepisów akcyzowych.

Wnioskodawca przywołuje również treść przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach zgodnie, z którym: *Producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.*

Kolejno, Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach:
handlowiec - [oznacza]

- a) przedsiębiorcę wykonującego samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,*
- b) osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.*

Ponadto, Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy o zapasach:
wywóz - [oznacza]

wywóz ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.

Następnie Wnioskodawca wskazuje, że w świetle art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy o zapasach:
dostawa wewnątrzspółnotowa - [oznacza]

- c) przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.*

W ocenie Wnioskodawcy, skoro ustawa o zapasach odsyła do ustawy o podatku akcyzowym, należy przyjąć, iż definicja eksportu skupia się głównie na fizycznym przemieszczeniu towarów akcyzowych poza terytorium kraju. W przeciwieństwie do definicji w ustawie o VAT, która wyraźnie wskazuje na konieczność dostawy towarów przez podatnika VAT, definicja eksportu w ustawie o podatku akcyzowym może być bardziej ogólna, niekoniecznie wymagając, aby eksport był dokonany przez podatnika akcyzowego.

Jak ocenia Wnioskodawca, w ustawie o podatku akcyzowym, istotne jest przede wszystkim spełnienie kryteriów fizycznego wywozu towarów poza granice terytorium kraju, co jest niezbędne do kwalifikacji transakcji jako eksport. W przeciwieństwie do ustawy o VAT, w której wskazane jest, że eksport odnosi się do dostawy towarów dokonanej przez podatnika VAT, który jest dostawcą z terytorium kraju do kraju spoza Unii Europejskiej.

Dodatkowo, jak wskazuje Wnioskodawca, ustawa o zapasach nie przewiduje dodatkowej przesłanki w postaci posiadania prawa własności w stosunku do wywożonego paliwa, która warunkowałaby możliwość dokonania pomniejszenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej.

W ocenie Wnioskodawcy stanowisko takie podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 maja 2018 r. o sygn. akt VI SA/Wa 2496/17:

„W ocenie Sądu powyższe wnioski organu nie znajdują podstawy prawnej w ustawie o zapasach. Sąd stwierdza, że z przepisów ustawy o zapasach nie wynika aby wywozu w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej paliwa (gazu płynnego LPG), mógł dokonać wyłącznie właściciel tego paliwa. Definicja dostawy wewnątrzspółnotowej z art. 2 pkt 10 ustawy o zapasach, odnosi się tylko do przemieszczenia m.in. gazu płynnego (LPG) z terytorium RP na terytorium innego państwa członkowskiego i nawiązuje do definicji z ustawy o podatku akcyzowym, która również dostawę wewnątrzspółnotową określa jako przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego. Obie definicje w ogóle nie odnoszą się do kwestii własności przedmiotu dostawy wewnątrzspółnotowej, w związku z czym nie mogą stanowić podstawy prawnej dla wniosków organu. W istocie rzeczy, również w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, ustawodawca nie powiązał uprawnienia do pomniejszenia wielkości paliwa stanowiącego podstawę obliczenia opłaty zapasowej z prawem własności danego handlowca do wywiezionego paliwa (gazu płynnego LPG) z terytorium RP. Warunkiem natomiast skorzystania z tego uprawnienia przez handlowca, jest potwierdzenie ilości wywiezionego paliwa (gazu płynnego LPG) z

terytorium RP dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a ustawy o zapasach".

[...]

„Sąd stwierdza zatem, że w świetle definicji wywozu oraz dostawy wewnątrzwspólnotowej zawartych w ustawie o zapasach, możliwa jest sytuacja, iż dostawy wewnątrzwspólnotowej gazu płynnego (LPG) dokona handlowiec będący właścicielem tego gazu, ale nie jest wykluczona też sytuacja, iż odstawy takiej dokona handlowiec nie będący właścicielem tego gazu”.

Wnioskodawca określa, że również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 września 2019 r. o sygn. akt II GSK 1299/18 stoi na stanowisku, iż do pomniejszenia opłaty zapasowej nie jest konieczne posiadanie tytułu własności do wywożonego paliwa oraz pomniejszenia może dokonać podmiot, który wcześniej sprzedał paliwo innemu podmiotowi na terytorium kraju:

„Mając powyższe na uwadze należy uznać, że przytoczona treść przepisów nie uzasadnia przyjętego przez organ poglądu, że przesłanką umożliwiającą uzyskanie przewidzianego w art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach pomniejszenia opłaty zapasowej jest bycie właścicielem wywożonego paliwa (LPG), a w konsekwencji przyjęcie w tej sprawie, że skoro skarżąca nie była właścicielem paliwa, nie mogła skorzystać z odliczeń, gdyż to nie ona dokonywała "wywozu w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej”.

„należy uznać, że wysyłając gaz płynny (LPG) do składu podatkowego na terenie kraju członkowskiego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, wystawiając przy tym e-AD, dokonywała dostawy wewnątrzwspólnotowej tego gazu, zarówno w rozumieniu ustawy o zapasach, jak i ustawy o podatku akcyzowym. W konsekwencji zatem należy uznać, że Spółka była uprawniona do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej o ilość gazu płynnego wywiezionego przez nią w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej z terytorium kraju także w przypadkach, gdy przed dokonaniem dostawy wewnątrzwspólnotowej tego gazu, sprzedała go innemu podmiotowi na terytorium kraju”.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż dokonanie sprzedaży (red. darowizna) paliwa na rzecz **E.**, które następnie zostało wywiezione przez **E.** do **D.** nie stoi na przeszkodzie do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty

zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji D. za pośrednictwem E.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku uiszczania opłaty zapasowej – uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 u.p.p., udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego, w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f - m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f - m tejże ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie statystyki energii”. Z niniejszego rozporządzenia wynika, iż *olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380°C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.* Na podstawie informacji, zawartych w Świadectwie Jakości nr 1425/BP21/2023 przedstawiony przez Wnioskodawcę można potwierdzić, że badany produkt jest olejem napędowym w świetle ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru określonego w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h – sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} – wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U – stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Na podstawie przepisu § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 grudnia 2014 r. w *sprawie określenia stawek opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1812), stawka opłaty zapasowej wynosi 43,00 PLN za tonę ekwiwalentu ropy naftowej.

Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a.

Z powyższego wynika, iż obowiązek zapłaty opłaty zapasowej powstaje z mocy prawa z chwilą dokonania produkcji lub przywozu paliw oraz, że opłata zapasowa ma charakter miesięczny.

Stosownie do treści przepisu art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty

zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
- 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,
- 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy;
- 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
- 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji – pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a.

Przepis art. 5 ust. 6a stanowi, że Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w ust. 6, uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców, a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807), zwanego dalej „ws. wykazu dokumentów”, dokumentami uprawniającymi do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3–7 ustawy o zapasach są:

- 1) zgłoszenie celne wywozu IE-599;
- 2) faktura wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;

- 3) faktura eksportowa;
- 4) deklaracja dla podatku akcyzowego – formularz główny (AKC-4/AKC-4zo) wraz z formularzem szczegółowym:
 - a) AKC-4/D dla podatku akcyzowego od paliw silnikowych (z wyłączeniem gazu),
 - b) AKC-4/I dla podatku akcyzowego od paliw opałowych (z wyłączeniem wyrobów węglowych i wyrobów gazowych),
 - c) AKC-4/J dla podatku akcyzowego od gazu do napędu silników spalinowych,
 - d) AKC-4/K dla podatku akcyzowego od olejów smarowych i pozostałych olejów;
- 5) informacja o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym:
 - a) INF-D – o paliwach silnikowych w składzie podatkowym (z wyłączeniem gazu),
 - b) INF-I – o paliwach opałowych w składzie podatkowym,
 - c) INF-J – informacja o gazie do napędu silników spalinowych w składzie podatkowym,
 - d) INF-K – informacja o olejach smarowych i pozostałych olejach w składzie podatkowym.
- 6) AKC-U – deklaracja uproszczona nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 7) wydruk dokumentu e-AD (elektroniczny administracyjny dokument);
- 8) dokument zastępujący e-AD;
- 9) uproszczony dokument towarzyszący;
- 10) umowa zawierająca postanowienia potwierdzające uprawnienie do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3–7 ustawy;
- 11) zestawienie lub wyciąg elektroniczny lub papierowy sporządzone przez producenta lub handlowca, potwierdzające wewnątrzspółnotowe dostawy paliw, eksport paliw lub interwencyjne uwalnianie zapasów obowiązkowych paliw lub gazu płynnego (LPG), zawierające:
 - a) numer dokumentu źródłowego,
 - b) datę wydania paliwa,
 - c) rodzaj i ilość wydanego paliwa,
 - d) odbiorcę paliwa;
- 12) bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcyjny;
- 13) oświadczenie składu podatkowego potwierdzające wywóz określonych ilości paliw

z terytorium kraju;

14) dokument handlowy potwierdzający ilość ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej.

Przepis art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach dopuszcza pomniejszenie podstawy obliczenia opłaty zapasowej o ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia ws. wykazu dokumentów, dokumentami uprawniającymi do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3–7 ustawy o zapasach jest zgłoszenie celne wywozu IE-599.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy o zapasach, wywóz oznacza wywóz ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu, przy czym dostawę wewnątrzwspólnotową należy rozumieć jako przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym (art. 2 ust. 1 pkt 10) zaś import to import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym (art. 2 ust. 1 pkt 13).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku akcyzowym eksport to przemieszczanie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego.

Natomiast, jak stanowi art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku akcyzowym, eksport oznacza wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3-4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.2), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”, na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu celnego stosownie do art. 329 tego rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że obowiązki wynikające z przepisów ustawy o zapasach, w tym w zakresie uiszczania opłaty zapasowej, adresowane są jedynie do producentów i handlowców w rozumieniu przepisów tej ustawy. Bezsprzecznym w tym kontekście pozostaje również, że prawo do pomniejszenia podstawy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt. 1 ustawy o zapasach będzie przysługiwało jedynie producentowi lub handlowcowi w odniesieniu do ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych przez niego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem zastosowanie pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt. 1 ustawy o zapasach wymaga spełnienia jednocześnie zarówno kryterium podmiotowego jak i przedmiotowego, tj.:

- 1) podmiotem dokonującym wywozu, a w konsekwencji dokonującym przedmiotowego eksportu, jest producent lub handlowiec,
- 2) przedmiot pomniejszenia stanowi paliwo wywiezione w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu przez ten podmiot z terytorium RP przez niego we własnym imieniu lub na jego rzecz przez inny podmiot.

Wnioskodawca w przedstawionym opisie stanu faktycznego jednoznacznie wskazuje, że paliwo, zostało przekazane umową darowizny **E.** Do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca załączył przedmiotową umowę darowizny (nieodpłatnego przekazania) zawartą w dniu 02.01.2023 r. w Warszawie pomiędzy Wnioskodawcą a **E.**, w której Wnioskodawca występuje jako darczyńca, zaś **E.** jako obdarowany. Przedmiotem darowizny był towar (paliwo) z przeznaczeniem (...).

Zgodnie z art. 888 § 1 ustawy z dnia z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610), zwanej dalej „kodeks cywilny” przez umowę darowizny darczyńca zobowiązuje się do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego kosztem swego majątku.

Ponadto, stosownie do art. 156 § 2 kodeksu cywilnego, jeżeli przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku, do przeniesienia własności potrzebne jest przeniesienie posiadania rzeczy. To samo dotyczy wypadku, gdy przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są rzeczy przyszłe.

Należy zatem przyjąć, że z chwilą dokonania darowizny paliwa obdarowanemu,

Wnioskodawca stracił tytuł prawny, a tym samym ustała więź faktyczna jak i prawna łącząca go z przedmiotem darowizny, a jego właścicielem (posiadaczem) stał się obdarowany podmiot. Ponadto z opisu stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej wynika, iż darowizna miała miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i właścicielem tego paliwa jeszcze przed dokonaniem eksportu do **D.** stała się **E.**

Należy zauważyć, że z załączonego do wniosku dokumentu e-AD wynika, że do przemieszczenia oleju napędowego doszło na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Jako podmiot wysyłający w przedmiotowym dokumencie figuruje **F.** z miejscem wysyłki: **X** (*adres*), jako podmiot odbierający figuruje **F.** z miejscem dostawy: **Y.** Należy przy tym wskazać, że niniejszy dokument potwierdza jedynie przemieszczenie pomiędzy dwoma składami podatkowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które to w obowiązującym stanie prawnym nie może stanowić uprawnienia do pomniejszenia ilości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej. Ponadto, jak wynika z niniejszego dokumentu Wnioskodawca został wskazany jedynie jako organizator transportu. Z kolei na dokumencie potwierdzającym eksport paliwa (oleju napędowego), tj. potwierdzeniu wywozu (IE599) o numerze **12345**, jako nadawcę wskazano **F.**,(*adres*), zaś jako odbiorcę **G.** ... (*adres*). Wnioskodawca nie figuruje w przedstawionej dokumentacji potwierdzającej eksport oleju napędowego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do **D.**

W niniejszym stanie faktycznym zatem Wnioskodawca będący handlowcem nie jest w stanie potwierdzić dokonanego wywozu w ramach eksportu oleju napędowego do **D.**, gdyż w momencie wywozu nie posiadał tytułu prawnego do przedmiotowego paliwa, a ponadto fizycznie nie dokonał wywozu tego paliwa i nie figuruje na dokumentacji wywozowej.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 8 lutego 2018 r., sygn.. akt. III SA/Po 858/17, w którym sąd ten potwierdza słuszność ustaleń organów w kontrolowanej przez siebie sprawie i tym samym daje słuszność postawionej na wcześniejszym etapie postępowania tezie, „*że nieskuteczne jest żądanie zwrotu akcyzy na podstawie art. 107 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym, bowiem spółka przenosząc prawo własności przedmiotowego samochodu, w oparciu o fakturę sprzedaży z dnia (...) stycznia 2016 r. (k. 6 akt administracyjnych) nie spełniła przesłanki dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej/eksportu przez siebie ani nie zleciła jej dokonania w swoim imieniu.*

[...]

Ponadto w przedmiotowym wyroku WSA w Poznaniu wskazuje, że skoro „Skarżąca sprzedała przedmiotowy samochód w dniu (...) stycznia 2016 r., a (...) stycznia 2016 r. nastąpiło wywiezienie samochodu przez nowego nabywcę z terytorium Unii Europejskiej do Szwajcarii. W związku z tym w dniu sprzedaży tj. (...) stycznia 2016 r. ustała fizyczna więź skarżącej z przedmiotowym samochodem, a co za tym idzie możliwość dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej na podstawie art. 107 ust. 1 AkcyzU. Rejestracji czasowej w celu wywozu samochodu z kraju (art. 74 ust. 2 pkt 2 a prawo o ruchu drogowym) dokonał właściciel K. M. (...)”

Za trafny uznać należy wniosek, że nabywca pojazdu po przejęciu go od skarżącej i objęciu w posiadanie, rozporządzał nim jak właściciel w rozumieniu art. 107 ust. 1 AkcyzU. Więż faktyczna i prawna skarżącej z pojazdem ustała po przekazaniu ich nabywcy do przetransportowania na terytorium innego państwa środkami nabywcy i na jego koszt, zaś przemieszczenie samochodów z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego było dokonane przez nabywcę we własnym imieniu. Zatem prawo do żądania zwrotu akcyzy, służyło jak słusznie przyjął organ, nabywcy samochodu.”

[...]

WSA w Poznaniu ponadto odniósł się do konieczności przedstawienia dokumentów potwierdzających dostawę wewnątrzwspólnotową/eksport, przez podmiot, który z tejże czynności wywodzi skutek w postaci zwrotu podatku wskazując, że „Skarżąca nie przedstawiła również żadnych dokumentów przewozowych, celnych specyfikacji dostawy czy też innych dokumentów handlowych związanych z dostawą wewnątrzwspólnotową, które potwierdzałyby fakt dokonania przez nią dostawy wewnątrzwspólnotowej. Nie ma również dokumentów z których wynikałoby, że dokonała zapłaty za transport. Nie można przy tym zgodzić się ze skarżącą, że fakt, iż transport przedmiotowego pojazdu był elementem umowy sprzedaży bowiem i ta umowa nie została przez spółkę przedstawiona. Dołączone do akt faktury opiewają na jedną kwotę. Treść art. 2 ust. 1 pkt 6 i art. 107 ust. 1 AkcyzU nie wskazuje, jak podnosiła skarżąca na konieczność ponoszenia kosztów związanych z eksportem lub dostawą wewnątrzwspólnotową. Oczywistym jest jednak, że transport samochodu generuje takie koszty. Wykazanie przez dany podmiot, że on poniósł koszty umożliwia ustalenie, że jest to właśnie podmiot, który nabył prawo rozporządzania pojazdem jako właściciel i dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu lub w jego imieniu ta dostawa lub eksport były

realizowane (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 8 lutego 2018 r., sygn.. akt. III SA/Po 858/17)."

Jak wynika z powyższego, w świetle przepisów o podatku akcyzowym, w celu ustalenia kto dokonuje dostawy wewnątrzwspólnotowej/eksportu towaru akcyzowego nie bez znaczenia pozostaje kto jest właścicielem towaru i nim rozporządza. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazuje, że niemożliwe jest uznanie dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej przez dany podmiot w przypadku wcześniejszego (przed dniem tego wywozu) ustania fizycznej i prawnej więzi pomiędzy danym podmiotem a przedmiotem wywozu.

W związku z powyższym, pomimo spełnienia kryterium podmiotowego, (Spółka jest handlowcem), Wnioskodawca nie jest uprawniony do pomniejszenia podstawy do obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji **D.** za pośrednictwem **E.**, gdyż w świetle przedstawionej dokumentacji wywóz tego paliwa nie odbył się w imieniu Wnioskodawcy i na jego rzecz, a ponadto zarówno więź fizyczna jak i prawna łącząca Wnioskodawcę z przedmiotem darowizny (tj. wywiezionym paliwem) ustała przed dniem jego wywozu i na terenie Polski.

W ocenie Prezesa Agencji niedopuszczalnym w świetle obowiązujących przepisów jest, aby producent lub handlowiec nieuprawniony do pomniejszenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej skorzystał z pomniejszenia wysokości daniny publicznej w oparciu o czynność, która w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach została dokonana przez inny podmiot. Bez znaczenia dla Wnioskodawcy, w tym kontekście pozostaje, czy podmiot wywozący jest producentem lub handlowcem w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach. Brak spełnienia przez podmiot dokonujący wywozu kryterium podmiotowego nie uprawnia do skorzystania z tychże pomniejszeń przez inny podmiot, który to jest producentem lub handlowcem. Takie podejście powodowałoby, że pomniejszenia na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach mógłby dokonać każdy podmiot, który posiada stosowny dokument – bez analizy kto, w świetle przepisów dokonał wywozu. W przypadku wskazanego przepisu podstawową przesłanką jest dokonanie wywozu przez tego producenta lub handlowca (lub w jego imieniu i na jego rzecz przez inny podmiot), który rości sobie prawo do pomniejszenia podstawy wyliczenia opłaty zapasowej. Potwierdzenie wywozu odpowiednimi dokumentami ma charakter wtórny.

Bezsporne pozostaje również, iż przepisy ustawy o zapasach odwołują się do przepisów ustawy o podatku akcyzowym, natomiast co należy podkreślić, ustawa o zapasach

charakteryzuje się autonomicznością w stosunku do ustawy o podatku akcyzowym. Tym samym przy ustaleniu, czy w przedstawionym stanie faktycznym doszło do wywozu paliw - w rozumieniu ustawy o zapasach - należy zastosować definicję eksportu zawartą w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku akcyzowym, tj. należy ustalić czy doszło do przemieszczenia paliw - wyrobów akcyzowych. Natomiast przepisy ustawy o podatku akcyzowym nie znajdują zastosowania przy ustalaniu, kto, z punktu widzenia ustawy o zapasach, dokonał wywozu (czy to ramach dostawy wewnątrzspółnotowej czy eksportu). To ustawa o zapasach kształtuje obowiązki przedsiębiorców w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej i jest w tym zakresie aktem niezależnym w takim znaczeniu, że podleganie lub niepodleganie przez dany podmiot obowiązkom wynikającym z innych przepisów prawa – w tym ustawy o podatku akcyzowym – nie oznacza automatycznie podlegania czy też niepodlegania obowiązkom jako producent czy handlowiec w świetle ustawy o zapasach.

Niezależnie od powyższego należy również zauważyć, że powołane przez Wnioskodawcę orzeczenia wydane zostały w sprawach, które nie przystają do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy. W tym miejscu należy w szczególności zwrócić uwagę, że zarówno wykładnia przepisów NSA jak i WSA w Warszawie odnosiła się do wywozu dokonywanego fizycznie przez handlowca (z jego składu podatkowego), który to z tejże czynności realizowanej na rzecz innego podmiotu wywodził skutek prawny w postaci pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia przez niego opłaty zapasowej. W przypadku stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę we wniosku o udzielenie interpretacji, to nie Wnioskodawca dokonuje fizycznego wywozu paliwa zaś inny podmiot. Wnioskodawca, jedynie na pewnym etapie, przed wywozem paliwa z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, był właścicielem tegoż paliwa i na tej podstawie upatruje prawo do dokonania pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że w przytoczonym przez Wnioskodawcę wyroku NSA dostrzega istotny związek pomiędzy podmiotem dokonującym wywozu, a uprawnieniem do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej: (...) *w konsekwencji zatem należy uznać, że Spółka była uprawniona do pomniejszenia wielkości paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej o ilość gazu płynnego wywiezionego przez nią w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej z terytorium kraju także w przypadkach, gdy przed dokonaniem dostawy wewnątrzspółnotowej tego gazu, sprzedała*

go innemu podmiotowi na terytorium kraju. Skoro zatem skarżąca, będąc handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach, była w stanie potwierdzić ilość wywiezionego w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej gazu płynnego (LPG) z terytorium RP dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach, to spełnia wszystkie przesłanki do skorzystania z prawa do pomniejszenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw wywiezionych z terytorium RP. (...) Podmiot wystawiający dokument e-AD wysłał wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i dokonuje jednocześnie dostawy wewnątrzwspólnotowej w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy o zapasach, w związku z czym temu podmiotowi przysługuje prawo do pomniejszenia opłaty zapasowej obliczonej z tytułu przywozu paliw dokonanego przez ten podmiot. Zasadnie zarzuca skarżąca Spółka, że w tej sprawie wadliwie przyjęto, że to nie ona była handlowcem w odniesieniu do gazu wywiezionego z terytorium RP na zlecenie kontrahenta Spółki, przez co doszło do naruszenia art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. W konsekwencji wadliwie w tej sprawie przyjęto, że Spółka nie była uprawniona do obniżenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej o wolumeny paliw wywiezionych przez Spółkę z terytorium Polski do miejsca wskazanego przez kontrahenta Spółki w innym państwie członkowskim UE (wyrok Naczelne Sądu Administracyjnego, wyrażonego w wyroku z dnia 27 września 2019 r. o sygn. akt II GSK 1299/18).

W związku z powyższym Prezes Agencji nie doszukał się analogii w stanie faktycznym przedstawionym przez Wnioskodawcę, a tym, który był podstawą rozstrzygnięcia przez sądy administracyjne w wyrokach przedstawionych przez Wnioskodawcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej.

W przedmiotowej sprawie, z opisu stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę wynika, iż w momencie wywozu oleju napędowego (w ramach eksportu) Wnioskodawca zarówno nie był jego właścicielem, jak i fizycznie nie dokonał jego wywozu. Zastosowanie pomniejszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach w przypadku handlowca, który przeniósł własność paliwa (czy to w ramach umowy sprzedaży, czy też darowizny) przed dokonaniem jego wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak wykazano w uzasadnieniu niniejszej decyzji, należy uznać za nieuprawnione.

Wobec powyższego, w odniesieniu do przedstawionego w sprawie stanu faktycznego, w świetle przepisów ustawy o zapasach, w ocenie Prezesa Agencji należy uznać stanowisko

Wnioskodawcy, iż będzie on uprawniony do pomniejszenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej o ilość paliw przekazanych administracji **D.** za pośrednictwem **E.** - **za nieprawidłowe.**

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00 – 193 Warszawa, ul. Stawki 2b.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.
4. Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone w formie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP), do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne

w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do czasu zaistnienia obowiązku stosowania ustawy o doręczeniach elektronicznych, o którym mowa w art. 155 tej ustawy, przez ten podmiot publiczny. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) utrwalone w postaci elektronicznej powinny być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wnoszącego podanie oraz zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie (tj. ePUAP). Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu. Elektroniczna skrzynka podawcza organu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) utrwalone w postaci elektronicznej powinny być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wnoszącego podanie oraz zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie (tj. ePUAP).

5. Jeżeli podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego nie zawiera adresu elektronicznego, organ administracji publicznej przyjmuje, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego, a gdy wniesiono je w innej formie i zawiera ono żądanie, doręczenia pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie pism następuje na adres wskazany w treści podania. Warunkiem skutecznego żądania doręczania pism środkami komunikacji elektronicznej jest wskazanie w treści żądania adresu elektronicznego. Wniesienie do organu pisma w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z organu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

Otrzymują:

1) Strona (ZPO+KPA);

2) aa.